

ва Божія; а жена-та е слава на мъжъ-тъ; 8
 9 Защото ^амъжъ-тъ не е отъ женъ-тъ, но
 10 жена-та отъ мъжъ-тъ; Понеже ^ане бы
 11 създаденъ мъжъ-тъ за женъ-тъ, но же-
 12 на-та за мъжъ-тъ; За това жена-та е
 13 дльжна ^азаради ангелы-тъ ^ода има на
 14 главъ-тъ ^{си} бльбъ на властъ. ^аНи мъжъ
 15 обаче безъ женъ, нито жена безъ мъжъ
 16 ^{быва} въ Господа; Защото както жена-та
 17 е отъ мъжъ-тъ, така и мъжъ-тъ е чръвъ
 18 женъ-тъ; ^аА всичко е отъ Бога. Сами
 19 въ себе си съждѣте, прилично ли е на
 20 женъ, да ся моли Богу гологлава? А
 21 не учи ли вы и само-то естество, че мъжъ
 22 ако оставя косъ-тъ си да расте, то е
 23 безчестіе нему? Но жена ако оставя ко-
 24 съ-тъ си да расте, то е ней за славъ;
 25 защото коса-та е дадена ней намъето по-
 26 кривало. Но ^ако ся яви ибкой да е прѣ-
 27 пирливъ, ный такъвъ обычай ифаммы,
 28 ^анищо церкви-тъ Божіи.

17 И това като ^{си} заръчывамъ, не ^{си} захва-
 18 лямъ, че ся събирате не за по добро, но
 19 за по лошо. Защото първо, кога ся съ-
 20 бирате въ церквъ, ^аслушамъ че ставали
 21 раздори помежду вы; и по нбцо вѣру-
 22 вамъ; Защото нужно е ^ода има и раз-
 23 дѣленія между васъ, ^аза да ся явятъ до-
 24 стойни-тъ изъ помежду вы. И тый съби-
 25 рание-то ви наедно не е че ядете Господ-
 26 нѣхъ вечерѣхъ; Защото на яденіе-то всякой
 27 бърза да зема свойъ-тъ си вечерѣ прѣди
 28 другыго, и единъ остава гладенъ, а ^адругъ
 29 ся налива. Какцы ли ифамате да яде-
 30 те и да пѣте? или ^ацерквъ-тъ Божій
 31 прѣзирате, ^аи поосрамите тѣзи които иф-
 32 мате ^{нищо}? Що да ви рекъ? Да ви за-
 33 хвалямъ ли за това? Не ^{си} захвалямъ.

23 Защото ^аазъ отъ Господа пріяхъ това,
 24 което ви и прѣдадохъ; ^оче Господъ Ис-
 25 сусъ прѣвъ ноць-тъ на прѣдаване-то му,
 26 зѣ хлѣбъ, И като благодарни, прѣломи и
 27 рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то мое,
 28 което за васъ ся ломи; това правѣте за
 29 мое въспоминаніе. Така и чашъ-тъ, съждъ
 30 вечеряніе-то зѣ, и рече: Тая чаша е новый
 31 завѣтъ въ мойъ-тъ кръвъ; това правѣте,
 32 всякой пакътъ когато пѣте, за мое въспо-
 33 минаніе. Защото всякой пакътъ когато я-
 34 дете тойзи хлѣбъ, и пѣте тѣзи чашъ,

смерть-тъ Господнѣхъ възвѣстывате, ^адо-
 27 клѣй дойде той. ^аТака што който яде той-
 28 зи хлѣбъ или пѣе чашъ-тъ Господнѣхъ не-
 29 достойно, повиненъ ще бѣде на тѣло-то
 30 и кръвъ-тъ Господнѣхъ. Но ^ада испытува
 31 человекъ себе си, и така да яде отъ
 32 хлѣбъ-тъ, и да пѣе отъ чашъ-тъ; Защото
 33 който яде и пѣе недостойно, той яде и
 34 пѣе осужденіе на себе си, като не отли-
 35 чава тѣло-то Господне. Отъ това ^{има} ис-
 36 помезду вы мнозина немощни и болни,
 37 а доста и умиратъ. Защото ^ако быхмы
 38 сами себе си съждали, не быхмы были съ-
 39 дени. Но когато быхмы съдени, ^анака-
 40 зуваемы ся отъ Господа, за да не бѣдемъ
 41 осуждени наедно съсъ свѣтъ-тъ. За това,
 42 братіе мои, когато ся събирате да ядете,
 43 чакайте ся единъ другъ; ^аАко ли е ибъ-
 44 клый гладенъ, да яде ^ау дома си, да ся
 45 не събирате за осужденіе. А за друго що
 46 остава ^акогато дойдъ ^още наредѣхъ.

ГЛАВА 12.

1 ^аза духовны-тъ ^{дарбы}, братіе, не не-
 2 камъ да не знаете. ^аВы знаете, че ^обѣхте
 3 язычници, влачими къмъ ^аиѣмы-тъ идолы,
 4 както ся водѣхте. За това вы увѣдомывамъ,
 5 ^оче никой, като говори съ Духъ Божій,
 6 не казува анаеема Исусу, ^аи никой не
 7 може да нарече Исуса Господъ, освѣнъ
 8 чръвъ Духа Святаго. ^аИма различія на дар-
 9 бы-тъ, но ^аДухъ-тъ е истый-тъ. ^аИма раз-
 10 личія на служенія-та, но Господъ е истый-
 11 тъ. Има и различія на дѣйствия-та, но Богъ
 12 е истый-тъ, ^акойто дѣйствува все во все.

7 ^аВъскому ся дава явеніе-то на Духа
 8 за полкъ. Защото одному ся дава чръвъ
 9 Духа ^аслово на прѣмудрость, а другому
 10 ^аслово на знаніе, по истый-тъ Духъ; ^аДру-
 11 го-му пакъ вѣра, чръвъ истый-тъ Духъ,
 12 ^адругому дарбы на исцѣленія, пакъ чръвъ
 13 истый-тъ Духъ ^адавати; ^аДругому
 14 дѣствіе на чудеса, другому пророчество,
 15 ^адругому различіе на духове-тъ, и
 16 ^адругому различіе на языци, ^адругому пакъ
 17 тълкуваніе на языци. А всичко това го
 18 дѣйствува единый-тъ и тойзи истый Духъ,
 19 който всякому особно ^араздѣлява ^акакто
 20 му е угодно.

а Быт. 2; 21, 22.

и Быт. 2; 18, 21, 23.

и Быт. 24; 65.

о Еккл. 5; 6.

и Псал. 3; 28.

р Рим. 11; 36.

е 1 Тим. 6; 4.

и Гл. 7; 17, 14; 33.

у Гл. 1; 10, 11, 12, 3; 3.

ф Мат. 18; 7. Лук. 17; 1. Дьян.

20; 30. 1 Тим. 4; 1. 2 Пет.

2; 1, 2.

а Лук. 2; 35. 1 Иоан. 2; 19.

Вижь и Втор. 13; 3.

и 2 Пет. 2; 13. Іуд. 12.

е Чл. 10; 32.

и Іак. 2; 6.

и Гл. 15; 3. Гал. 1; 1, 11, 12.

о Мат. 26; 26. Мар. 14; 22.

Лук. 22; 19.

и Иоан. 14; 3, 21; 22. Дьян.

1; 11. Гл. 4; 5, 15; 23. 1

Сол. 4; 16. 2 Сол. 1; 10.

Іуд. 14. Отр. 1; 7.

и Числ. 9; 10, 13. Иоан. 6;

51, 63, 64. 13; 27. Гл. 10;

21.

и 2 Кор. 13; 5. Гал. 6; 4.

и Псал. 32; 5. 1 Иоан. 1; 9.

и Псал. 94; 12, 13. Евр. 12;

5 до 11.

и Ст. 21.

и Ст. 22.

и Гл. 4; 19.

б Гл. 7; 17. Тит. 1; 5.

—

а Гл. 14; 1, 37.

б Гл. 6; 11. Евес. 2; 11, 12.

1 Сол. 1; 9. Тит. 3; 3. 1

Пет. 4; 3.

в Псал. 115; 5.

г Мар. 9; 39. 1 Иоан. 4; 2, 3.

д Мат. 16; 17. Иоан. 15; 26.

2 Кор. 3; 5.

е Рим. 12; 4 и др. Евр. 2;

4. 1 Пет. 4; 10.

ж Евес. 4; 4.

з Рим. 12; 6, 7, 8. Евес. 4;

11.

и Евес. 1; 23.

и Рим. 12; 6, 7, 8. Гл. 14;

26. Евес. 4; 7. 1 Пет. 4;

10, 11.

к Гл. 2; 6, 7.

л Гл. 1; 5, 13; 2, 2 Кор. 8; 7.

и Мат. 17; 19, 20. Гл. 13; 2.

2 Кор. 4; 13.

и Мар. 16; 18. Іак. 5; 14.

о Мар. 16; 17. Ст. 28, 29.

Гал. 3; 5.

и Рим. 12; 6. Гл. 13; 2, 14;

1 и др.

р Гл. 14; 29. 1 Иоан. 4; 1.

с Дьян. 2; 4, 10; 46. Гл. 13; 1.

и Рим. 12; 6. Гл. 7; 2. Кор.

10; 13. Евес. 4; 7.

у Иоан. 3; 8. Евр. 2; 4.